

**TRANSPUNEREA DIRECTIVEI
2011/83/UE PRIVIND DREPTURILE
CONSUMATORILOR, A
DIRECTIVEI (UE) 2019/771
PRIVIND ANUMITE ASPECTE
REFERITOARE LA CONTRACTELE
DE VÂNZARE DE BUNURI ȘI A
ALTOR DIRECTIVE CONEXE ÎN
LEGISLAȚIA STATELOR MEMBRE**

notă documentară

noiembrie 2021

Materialele elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă au caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

Documentele legislative oficiale au fost consultate în limba de origine, iar traducerea informațiilor relevante selectate nu reprezintă o traducere oficială, fiind furnizată ca un mijloc de înțelegere a unui document original, scris în altă limbă.

Baza de date cuprinzând totalitatea studiilor elaborate de Direcția studii și documentare legislativă poate fi accesată prin intermediul paginii de Intranet a Camerei Deputaților la adresa: <http://www.cdep.ro/infoparl/dip.studii?par1=2021>

Documentare și sinteză: Andra Andronic
Consilier parlamentar - Direcția studii și documentare legislativă
Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București
Tel: 021.316.03.65; 021.414.13.50/ 51, Interior 1350/1349, camera 5070
E-mail: doc@cdep.ro

Introducere

Conform informațiilor prezentate în cadrul Ghidului teoretic intitulat [„Legislația Generală privind Protecția Consumatorilor”](#) realizat de către **Consumer PRO**¹, după crearea „pieței unice” europene a fost esențial să se pună în aplicare o politică coerentă de protecție a celor 500 de milioane de consumatori (cât număra piața europeană).

Protecția consumatorilor este recunoscută în [Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene](#) (TFUE). Potrivit articolului 169 din TFUE, „[...] pentru a promova interesele consumatorilor și pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a acestora, Uniunea contribuie la protejarea sănătății, siguranței și intereselor economice ale consumatorilor, precum și la promovarea dreptului acestora la informare, educație și organizare în vederea apărării intereselor lor“. Având în vedere dinamica și evoluțiile pieței, aceste politici s-au materializat progresiv. Astfel, ca urmare a implementării cadrelor normative, consumatorii sunt acum protejați împotriva practicilor comerciale incorecte și a clauzelor contractuale abuzive, o informare corectă (în termeni clari și ușor de înțeles) devenind obligatorie înainte de încheierea contractelor, etc. Cu toate acestea, deși drepturile consumatorilor sunt clare și simple, nu de puține ori interpretarea prevederilor legale și/sau modul de aplicare al acestora sunt dificile pentru consumatori.

Înainte de încheierea unui contract, consumatorul trebuie să primească informații care să-i faciliteze alegerea în cunoștință de cauză. Aceste informații precontractuale ar trebui să fie ușor de citit și de înțeles de către un consumator mediu și ar trebui furnizate într-un mod clar, lizibil și inteligibil.

Cerințe privind informațiile precontractuale

Setul de informații precontractuale care ar trebui furnizate consumatorilor este definit în [Directiva 2011/83/UE](#), așa-numita **„Directiva privind drepturile consumatorilor”** și variază în funcție de tipul tranzacției efectuate:

Articolul 5 oferă lista informațiilor precontractuale care ar trebui furnizate în cazul achizițiilor directe, din magazin.

Articolul 6 enumeră cerințele de informare pentru contractele la distanță și în afara spațiului comercial (adică achiziții online, existența dreptului de retragere).

Articolul 7 stabilește cerințe formale pentru contractele din afara spațiului comercial.

Articolul 8 prevede o listă a cerințelor formale pentru contractele la distanță.

¹ Consumer PRO este o inițiativă a Comisiei Europene în cadrul Programului European pentru Consumatori și implementată de BEUC - Organizația Europeană a Consumatorilor. Scopul său este de a consolida capacitatea organizațiilor europene de consumatori și a altor actori din politica consumatorilor, prin educație non-formală. Proiectul se adresează statelor membre ale UE, Islandei și Norvegiei.

Unele contracte precum serviciile sociale, cele de asistență socială, jocuri de noroc, contractele de *time-sharing* sunt excluse de la cerințele privind informațiile precontractuale. O listă completă a excepțiilor se găsește la articolul 3 alineatul (3) din Directiva privind drepturile consumatorilor.

Pentru unele contracte, informațiile precontractuale sunt cerute de legislația sectorială/ specifică, cum ar fi contractul de credit de consum².

În plus, **articolul 3 alineatul (4)** din Directiva privind drepturile consumatorilor a introdus posibilitatea statelor membre de a scuti tranzacțiile cu valoare redusă (mai puțin de 50 EUR) de la cerințele privind informațiile precontractuale. Această scutire se referă numai la contractele încheiate în afara spațiilor comerciale.

Conform Directivei, statele membre pot merge dincolo de cerințele obligatorii și pot introduce cerințe de informare suplimentare. Statele care au decis să meargă mai departe în acest sunt prezentate în raportul privind aplicarea Directivei privind drepturile consumatorilor ([Raport final](#) și [tabel](#)). Directiva permite statelor membre să aplice această prevedere numai pentru contractele care NU sunt încheiate la distanță sau în afara spațiilor comerciale. Pentru acestea din urmă Directiva nu prevede această oportunitate.

În privința modului în care statele membre ale UE au transpus Directiva privind drepturile consumatorilor poate fi consultată [baza de date](#) privind drepturile consumatorilor (disponibilă în limba engleză).

Dreptul de retragere este un instrument puternic pe care legislația UE îl conferă consumatorilor. Acesta permite unui consumator să anuleze contractul fără justificare, în termen de 14 zile de la primirea bunului sau după ce consumatorul a încheiat contractul pentru servicii sau conținut digital.

În conformitate cu **articolul 9** din Directiva UE 2011/83/UE privind drepturile consumatorilor, aceștia din urmă au dreptul să se retragă dintr-un contract la distanță sau dintr-un contract negociat în afara spațiului comercial.

Articolul 11 din Directiva privind drepturile consumatorilor oferă informații cu privire la modul în care consumatorii își pot exercita dreptul de retragere.

Articolul 12 se referă la efectul unui astfel de drept de retragere.

Articolele 13 și 14 stabilesc atât obligațiile comerciantului, cât și ale consumatorilor în cazul retragerii.

Articolul 15 se referă la efectele exercitării dreptului de retragere asupra contractelor auxiliare.

² Directiva 2008/48 / CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102 / CEE a Consiliului.

Articolul 10 al Directivei, specifică consecințele pentru comercianți în cazul unei omisiuni de a oferi consumatorilor informații precontractuale corecte privind dreptul de retragere (perioada de retragere expiră la 12 luni de la sfârșitul perioadei inițiale de retragere).

Nu toate contractele la distanță/ în afara spațiului comercial beneficiază de dreptul de retragere. Există **13 excepții**. De exemplu:

- bunuri care au fost personalizate la cererea consumatorului;
- contractele de prestări servicii, după prestarea completă a serviciilor, dacă executarea a început cu acordul prealabil expres al consumatorului și după ce acesta a confirmat că a luat la cunoștință de faptul că își va pierde dreptul la retragere după executarea completă a contractului de către comerciant;
- furnizarea de bunuri sigilate care nu pot fi returnate din motive de protecție a sănătății sau din motive de igienă și care au fost desigilate de consumator;
- contracte încheiate în cadrul unei licitații publice, etc.

Lista completă a excepțiilor se regăsește la **articolul 16** din Directiva privind drepturile consumatorilor.

Pentru mai multe **exemple practice** (inclusiv asupra problematicii returnării bunurilor de către consumator în urma exercitării dreptului de retragere din contract), se poate consulta [GHIDULUI DG JUSTIȚIE](#) privind Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

Drepturile consumatorilor și garanțiile

[Directiva 1999/44/CE privind vânzările și garanțiile](#) reprezintă un alt instrument important de protecție al consumatorilor din UE, deoarece stabilește o garanție legală de conformitate de doi ani. Criteriile (pentru a determina dacă un produs este conform sau nu) sunt definite la **articolul 2 alineatul (2)** din directivă. Cu toate acestea, normele nu sunt pe deplin armonizate la nivelul UE. Într-adevăr, Directiva UE privind vânzările și garanțiile consumatorilor, fiind o directivă de armonizare minimă, oferă doar un nivel minim de protecție a consumatorilor în UE. În temeiul **articolului (8)** din Directivă, statele membre au libertatea să depășească cerințele acesteia. În consecință, statele membre au transpus directiva în mod diferit.

Site-ul Comisiei Europene oferă o imagine de ansamblu rapidă și completă a [situației](#) pentru fiecare stat membru în ceea ce privește perioada legală de garanție³ (și

³ https://europa.eu/youreurope/citizens/consumers/shopping/guarantees_returns/index_ro.htm

eventuala extinderea acesteia), materialul și legislația aferentă fiind disponibile în limba engleză. Portalul [EUR-Lex](#) permite consultarea modului de transpunere națională (pentru fiecare stat membru al UE) a prevederilor Directivei 1999/44/CE.

Pe scurt, Directiva a stabilit următoarele drepturi pentru consumatori:

- atât produsele noi, cât și cele *second-hand*, beneficiază de garanția legală de conformitate de 2 ani, așa cum este definită la **articolul 5**;

- pentru a aduce produsul la conformitate, consumatorul poate, conform **articolului 3**, să solicite repararea sau înlocuirea și, dacă acest lucru este imposibil sau disproportionat, o reducere a prețului sau rezoluțiunea contractului;

- aducerea produsului la conformitate este gratuită pentru consumatori, astfel cum se prevede la **articolul 3**;

- dacă apare un defect în primele 6 luni de la achiziționare, vânzătorul este automat responsabil; cu toate acestea, dacă defectul apare după primele 6 luni, vânzătorul poate cere consumatorului să demonstreze că este vorba de un defect de fabricație;

- **articolul 7** prevede ca statele membre au posibilitatea de a introduce în legislația lor națională, pentru așa-numitele bunuri *second-hand*, posibilitatea comercianților și a consumatorilor de a reduce, printr-un acord contractual, durata garanției legale; totuși, aceasta nu poate fi mai mică de 1 an.

Întrucât evoluția tehnologică a condus la o piață din ce în ce mai mare a bunurilor care încorporează conținut digital sau servicii digitale sau sunt interconectate cu acestea și dat fiind numărul tot mai mare de astfel de dispozitive și creșterea rapidă a ratei de adoptare a acestora de către consumatori, s-a considerat necesară o acțiune la nivelul Uniunii Europene pentru a asigura un nivel corespunzător de protecție a consumatorilor și pentru a spori securitatea juridică în ceea ce privește normele aplicabile contractelor de vânzare a unor astfel de produse, concretizată în adoptarea [Directivei \(UE\) 2019/771](#) din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri

Astfel, de la **1 ianuarie 2022**, Directiva privind vânzările și garanțiile pentru consumatori va fi abrogată și înlocuită de Directiva (UE) 2019/771. Drepturile de garanție legală se vor aplica, de asemenea, pentru conținutul și serviciile digitale prin [Directiva \(UE\) 2019/770](#) privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale.

Pentru o imagine rapidă și completă a stadiului de transpunere în legislația națională a fiecărui stat membru, datele pot fi consultate la:

- [hyperlink](#) pentru Directiva (UE) 2019/771;

- [hyperlink](#) pentru Directiva (UE) 2019/770.

La nivel național:

[Proiectul de lege](#) privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri urmează să transpună prevederile Directivei (UE) 2019/771. Termenul de transpunere în legislația națională este 1 iulie 2021, cu aplicare de la 1 ianuarie 2022.

[Proiectul de lege](#) privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale urmează să transpună prevederile Directivei (UE) 2019/770, parte din strategia pieței unice digitale pentru Europa. Prezentul proiect de lege stabilește reguli privind contractele de furnizare de conținut digital sau servicii digitale, în special:

- reguli de conformitate cu contractul;
- măsuri pentru cazul în care conținutul digital sau serviciul digital nu este conform sau dacă acesta nu este furnizat;
- conținutul digital include programe de calculator și aplicații mobile, precum și fișiere video și audio în formă digitală ;
- serviciile digitale includ, de exemplu, servicii de tip *cloud* și *social media*.

Termenul de transpunere al Directivei (UE) 2019/770 în legislația națională este 1 iulie 2021.

Noile avantaje pentru consumatori

La 11 aprilie 2018, Comisia Europeană a adoptat inițiativa „[New Deal for Consumers](#)” („Noile avantaje pentru consumatori”), pachet legislativ concretizat în două propuneri de modificare de Directive și o [Comunicare](#).

Practic, „Noile avantaje pentru consumatori” au drept scop:

- modernizarea normelor existente și eliminarea lacunelor din *acquis-ul* actual în domeniul protecției consumatorilor;
- oferirea unor posibilități mai bune de despăgubire a consumatorilor, sprijinirea aplicării efective a legislației și cooperarea sporită între autoritățile publice pe o piață unică echitabilă și sigură;
- intensificarea cooperării cu țările partenere din afara UE;
- asigurarea egalității de tratament a consumatorilor pe piața unică și garantarea faptului că autoritățile naționale competente au abilitatea de a rezolva orice problemă legată de „dublul standard de calitate” al produselor de consum;
- îmbunătățirea comunicării și consolidarea capacităților, astfel încât consumatorii să își cunoască mai bine drepturile, iar comercianților, în special întreprinderilor mici și mijlocii, să le fie mai ușor să-și îndeplinească obligațiile;

- analizarea provocărilor cu care se va confrunta în viitor politica de protecție a consumatorilor într-un mediu economic și tehnologic care evoluează rapid.

În contextul în care sancțiunile stabilite în legislația națională pentru societățile comerciale care încalcă normele de protecție a consumatorilor diferă puternic de la un stat membru al UE la altul (adesea aceste sancțiuni sunt foarte mici), Comisia propune ca autoritățile naționale însărcinate cu asigurarea respectării legislației să aplice criterii comune în întreaga Uniune, atunci când hotărăsc sancțiunile financiare pentru încălcarea [Directivei privind practicile comerciale neloiale](#), a [Directivei privind clauzele contractuale abuzive](#), a [Directivei privind drepturile consumatorilor](#) și a [Directivei privind indicarea prețurilor](#). În cazurile în care un comerciant va încălca prevederile acestor directive în mai multe state membre simultan (așa numitele „încălcări pe scară largă”), autoritățile vor fi în măsură să aplice o amendă de cel puțin 4% din cifra de afaceri a comerciantului. În cadrul Comunicării se precizează că, aceste sancțiuni cu rol de descurajare vor contribui la prevenirea încălcărilor și la restabilirea corectitudinii.

La nivel național:

Transpunerea în legislația națională a **Directivei privind drepturile consumatorilor** s-a realizat prin [Legea nr. 449/2003](#) privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora, republicată. În [Ordonanța Guvernului nr.21/1992](#) privind protecția consumatorilor - republicată la 28 martie 2007 este prevăzut cuantumul amenzilor.

Transpunerea în legislația națională a **Directivei practicilor comerciale neloiale** s-a realizat prin [Legea nr. 363/2007](#) privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor.

Transpunerea în legislația națională a **Directivei privind clauzele contractuale abuzive** s-a realizat prin [Legea nr. 449/2003](#) privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora, republicată; [Legea nr. 193/2000](#) privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, republicată și [Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.34/2014](#) privind drepturile consumatorului în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative. Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor nu a emis orientări, recomandări sau decizii specifice pe baza Directivei privind clauzele contractuale abuzive. În conformitate cu articolul 8a din Directiva privind clauzele contractuale abuzive, statele membre pot lua măsuri naționale care depășesc cerințele Directivei. Legislația națională conține o listă (Anexa 1 a Legii nr.363/2007) cuprinzând clauzele considerate ca fiind abuzive, care a fost extinsă în comparație cu anexa Directivei.

[Directiva \(UE\) 2019/2161](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivelor 98/6/CE, 2005/29/CE și 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește o mai bună asigurare a respectării normelor Uniunii în materie de

protecție a consumatorilor și modernizarea acestor norme este parte integrantă a pachetului legislativ prezentat mai sus. Pentru o imagine rapidă și completă a transpunerilor naționale din fiecare Stat Membru, datele sunt accesibile pe portalul legislativ [Eur-Lex](#).

La nivel național:

[Proiectul](#) de Hotărâre pentru modificarea și completarea [Hotărârii Guvernului nr.947/2000](#) privind modalitatea de indicare a prețurilor produselor oferite consumatorilor spre vânzare urmează să transpună prevederile Directivei (UE) 2019/2161. Prezenta reglementare ar trebui să intre în vigoare la data de 28 noiembrie 2021 și să se aplice efectiv începând cu data de 28 mai 2022.

Documente și link-uri utile:

1. GHIDUL DG JUSTIȚIE (realizat în iunie 2014) referitor la Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

Acest document are caracter orientativ, interpretarea cu caracter obligatoriu a dreptului UE rămânând rolul exclusiv al Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE). De asemenea, documentul nu reprezintă o interpretare formală a dreptului UE și nici nu oferă consultanță juridică pe probleme de drept național. Acest ghid este publicat sub răspunderea exclusivă a Direcției Generale Justiție.

https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/crd_guidance_ro_updated.pdf

2. Studiu privind aplicarea Directivei privind drepturile consumatorilor 2011/83/EU (realizat în mai 2017) disponibil în limba engleză; transpunerea măsurilor la nivelul statelor membre este prevăzută în Anexa 1.

<https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/3874ed40-772d-11e7-b2f2-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-search>

3. Conform Comunicării Comisiei Europene, începând cu cel de-al treilea trimestru al anului 2018, noua bază de date privind legislația în materie de protecție a

consumatorilor (Consumer Law Database) este disponibilă în limba engleză pe portalul [e-justice](https://e-justice.europa.eu). Baza de date oferă tuturor persoanelor, în special juriștilor și autorităților de aplicare a legii, acces la normele naționale care transpun principalele directive ale UE privind protecția consumatorilor. De asemenea, acesta oferă acces la jurisprudența relevantă a statelor membre, la cea a Curții de Justiție a Uniunii Europene, precum și la practica administrativă națională.

Legislația privind protecția consumatorilor – baza de date: secțiunea Executare (Enforcement) conține instrumentele destinate să garanteze buna aplicare a directivelor și, prin urmare, protecția consumatorilor, pentru fiecare stat membru. Aceste instrumente sunt grupate în funcție de tipul de procedură pentru asigurarea respectării normelor (administrativă, acțiune în justiție, sancțiuni etc.). Sunt abordate întrebări precum: ce instrumente sunt utilizate, cine este abilitat să le utilizeze, care sunt procedurile și cerințele, care este diferența între sancțiunile civile și cele penale sau dacă există un organism extrajudiciar de soluționare a litigiilor.

BELGIA

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=b26141ed-2a11-4a3c-a045-9a39d851074e>

BULGARIA

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=6d45f9ce-ec82-4815-8688-b895c886bc85>

CEHIA

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=a908859e-b88e-4bb4-af5f-22eff5ddf786>

CIPRU

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=6401ddf6-df5a-4fc7-ba28-c22b3ede5600>

CROAȚIA

<https://e-justice.europa.eu/37165/EN/enforcement?CROATIA&member=1>

DANEMARCA

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=9b4b9c8c-899c-4cfa-8c00-7cc9aaf7980c>

ESTONIA

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=29fcb173-5d37-4091-b62b-e027d25b3340>

FINLANDA

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=ad9c6bd0-e22b-4093-a61f-f833dc76b104>

FRANTA

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=5c6f26ad-7ff9-4dd7-b67d-8c4467154644>

GERMANIA

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=c61929f5-889e-4648-9761-d70c0b900c0c>

GRECIA

<https://e-justice.europa.eu/37165/EN/enforcement?GREECE&member=1>

IRLANDA

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=8117df3d-79f1-4f7a-ae5f-b361aaa15ea3>

ITALIA

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=64849bf3-7eca-4fe1-9c3c-f0a024cb05d6>

LETONIA

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=242dc335-c11a-4242-a579-cbc0bc57ee09>

LITUANIA

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=6d60efc1-ea89-47d3-ba69-832b015d3159>

LUXEMBURG

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=3cd612f3-18ea-48de-87b2-6d0ad4c8ec7f>

MALTA

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=66938225-ca1e-4376-86c8-e07b597c46de>

POLONIA

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=6a26a066-f10d-43d5-9e6d-a18b894dbc1e>

PORTUGALIA

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=25dbce6b-316f-4efe-a318-2fd4a010a67c>

SLOVACIA

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=1761ce91-d574-4c7f-a5e8-32273b60040a>

SLOVENIA

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=2493c0c7-1ef5-47bb-8122-7139a24204f6>

SPANIA

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=696ecc92-56af-4abb-98fe-38791534cb06>

SUEDIA

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=267a2bc4-827b-493f-98d1-8bebc6ca3b50>

ȚĂRILE DE JOS

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=bed3ce2a-32a7-4dcf-a8e6-014e0d9741f8>

UNGARIA

<https://e-justice.europa.eu/fileDownload.do?id=c6e4c6d8-4323-4b52-9573-7eccdd627d3>

4. Ghiduri teoretice privind „Legislația Generală privind Protecția Consumatorilor” realizate de către [Consumer PRO](#) în 19 de state membre ale Uniunii Europene și Marea Britanie; documentele pot fi consultate doar în limbile naționale. Totodată, sunt puse la dispoziția celor interesați și ghiduri teoretice cu privire la Sustenabilitate și Drepturile Digitale. Consumer PRO este o inițiativă a Comisiei Europene în cadrul Programului European pentru Consumatori și implementată de BEUC - Organizația Europeană a Consumatorilor. Scopul său este de a consolida capacitatea organizațiilor europene de consumatori și a altor actori din politica consumatorilor, prin educație non-formală. Proiectul se adresează statelor membre ale UE, Islandei și Norvegiei.

LEGISLAȚIA GENERALĂ PRIVIND PROTECȚIA CONSUMATORILOR

AUSTRIA (ghid realizat în mai 2021)

https://www.beuc.eu/publications/consumerpro_general_consumer_law_tbd_at.pdf

BULGARIA (ghid realizat în septembrie 2020)

https://www.beuc.eu/sites/default/files/publications/consumerpro_consumer_rights_tbd_bg.pdf

CIPRU (ghid realizat în septembrie 2020)

https://www.beuc.eu/sites/default/files/publications/consumerpro_consumer_rights_tbd_cy.pdf

CEHIA (ghid realizat în mai 2021)

https://www.beuc.eu/publications/consumerpro_general_consumer_law_tbd_cz.pdf

FRANȚA (ghid realizat în mai 2021)

https://www.beuc.eu/publications/consumerpro_general_consumer_law_tbd_fr.pdf

GRECIA (ghid realizat în mai 2021)

https://www.beuc.eu/publications/consumerpro_general_consumer_law_tbd_el.pdf

UNGARIA (ghid realizat în iulie 2021)

https://www.beuc.eu/publications/consumerpro_general_consumer_law_tbd_hu.pdf

IRLANDA (ghid realizat în septembrie 2020)

https://www.beuc.eu/sites/default/files/publications/consumerpro_consumer_rights_tbd_ie.pdf

ITALIA (ghid realizat în mai 2021)

https://www.beuc.eu/publications/consumerpro_general_consumer_law_tbd_it.pdf

LETONIA (ghid realizat în septembrie 2020)

https://www.beuc.eu/sites/default/files/publications/consumerpro_consumer_rights_tbd_lv.pdf

LITUANIA (ghid realizat în aprilie 2021)

https://www.beuc.eu/publications/consumerpro_general_consumer_law_tbd_lt.pdf

LUXEMBURG (ghid realizat în mai 2021)

https://www.beuc.eu/publications/consumerpro_general_consumer_law_tbd_lu.pdf

MALTA (ghid realizat în ianuarie 2021)

https://www.beuc.eu/publications/consumerpro_general_consumer_law_tbd_mt.pdf

NORVEGIA (ghid realizat în septembrie 2020)

https://www.beuc.eu/sites/default/files/publications/consumerpro_consumer_rights_tbd_no.pdf

POLONIA (ghid realizat în iunie 2021)

https://www.beuc.eu/publications/consumerpro_general_consumer_law_tbd_pl.pdf

PORTUGALIA (ghid realizat în iulie 2021)

https://www.beuc.eu/publications/consumerpro_general_consumer_law_tbd_pt.pdf

SLOVACIA (ghid realizat în septembrie 2020)

https://www.beuc.eu/sites/default/files/publications/consumerpro_consumer_rights_tbd_sk.pdf

SLOVENIA (ghid realizat în iunie 2021)

https://www.beuc.eu/publications/consumerpro_general_consumer_law_tbd_si.pdf

MAREA BRITANIE (ghid realizat în mai 2021)

https://www.beuc.eu/sites/default/files/publications/consumerpro_consumer_rights_tbd_uk.pdf

5. Anexa nr.1 PLANUL ANUAL DE TRANSPUNERE A DIRECTIVELOR UNIUNII EUROPENE PENTRU 2021

<https://sgg.gov.ro/1/wp-content/uploads/2020/07/ANEXA-1.pdf>